

No
69

**SCHEIBER HUGÓ
FÉNYEK A PARKBAN
(VÁROSLIGET), 1924 KÖRÜL**

No
69

SCHEIBER HUGÓ FÉNYEK A PARKBAN (VÁROSLIGET), 1924 KÖRÜL

Nº 69

SCHEIBER HUGÓ (1873-1950)

Fények a parkban (*Városliget*), 1924 körül |
Lights in the Park (*City Park*), around 1924

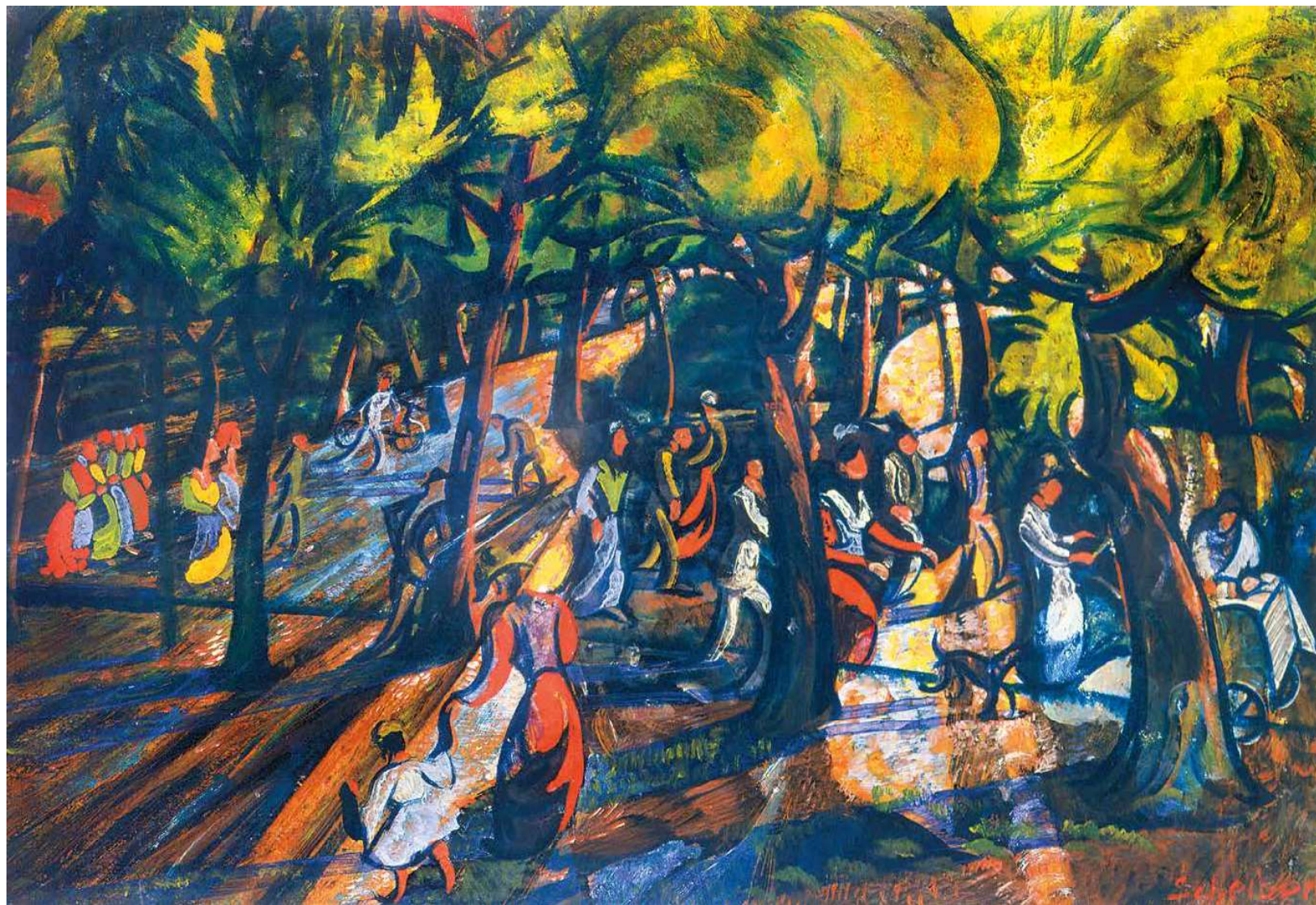
Olaj, papír vászonon | Oil, paper on canvas, 62 x 91 cm
Jelezve jobbra lent | Signed bottom right: Scheiber H.

REPRODUKÁLVA | REPRODUCED:

- † Berlin-Budapest,
Virág Judit Galéria, 2016. október 26. – november 27, 186. oldal
- † Molnos Péter: Scheiber – Festészet a jazz ritmusában,
Budapest, Kieselbach Galéria kiadása, 2014, 329.o.

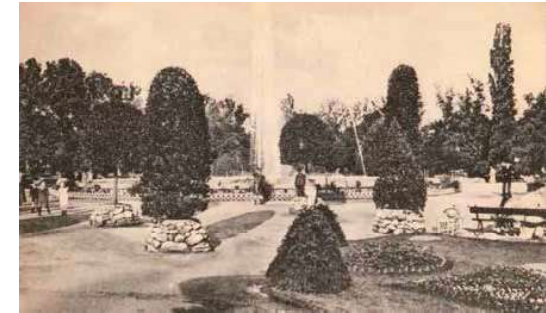
Kezdő ár | Starting price: 16 000 000 Ft / 42 105 EUR
Becsérték: 30 000 000 - 40 000 000 Ft
Estimate: 78 947 - 105 263 EUR

2. Scheiber Hugó:
Japán nappali tűzijáték a berlini Luna Parkban, 1925
magántulajdon

3. Városligeti korzók, 1914 körül

4. Városligeti parkrészlet
archív képeslap

„A Városligetnek sokkal nagyobb jelentősége volt a II. világháború előtt a budapestiek életében, mint napjainkban. A századfordulón a bécsi Práterhez, a párizsi Bois de Boulognehoz és a londoni Hyde Parkhoz hasonlították a Hermína út, István út (Ajtósi Dürer sor), Aréna út (Dózsa Gy. út) és a vasúti töltés határolta területet. (...) A Városliget egyik legnagyobb látványosságának a korzó számított, amelyen sok ember jelent meg vasárnap és hétköznap egyaránt. A korzózás jellegzetes városi szórakozás, nagy társadalmi esemény és már a XIX. század első felében kialakult Pesten a Duna parton, a Kossuth Lajos utcában és 1827-től a Városligetben (Scheiber M. 1958, 101-105.). A ligeti korzó színhelye a Stefánia út, valamint folytatása az Andrássy út, és legnagyobb látványosságát a kocsikorzó jelentette. A Stefánia fő idényének a tavaszi hónapok számítottak, ilyenkor a löverseny után – kettős sorban haladtak végig a kocsik az Andrássy úton. A kocsikorzó résztvevői a pesti közélet leghíresebb alakjai, »a sétatokcsói és

gyaloglagvágó bicikles társadalom« (Agai A. 1908, 121, 428.); arisztokraták, gentryk, gyáros és bankárnők, jómódú polgárok, primadonnák stb. A korzó a sétálók és a székekben ülők számára is nagy esemény és látványosság: »a sok nagytratóró borbély diáknak akar látszani, a diák úrnak, az úr mágnásnak. Mind jön, hullámzik néz-nézegeti magát, nyeli hozzá a port és a lenézést«. (Fővárosi Lapok 1893, 1017) (...) A szórakozóhelyek többségét a Városliget északi felében helyezték el, jól elkülönítve a parkosított részekről. Ez a terület már a tömegek által is rendszeresen látogatott, hiszen itt állt a Vurstli, az olcsó színházak, valamint a Baroccardi cirkusz. De nemcsak az alsó rétegek szórakoztak itt, hanem egész Budapest szórakozó központjának számított a századfordulón. A közép- és felső rétegeknek is több szórakozóhelyét telepítették ide, mint például az Angolparkot, az Ósbudavára mulatót vagy a Cirkuszt. Az érdekessége még ennek a térnek, hogy a közép és felső rétegek miközben az Angolparkba vagy a Cirkuszba tartottak,

keresztezniük kellett a tömegek által látogatott helyeket, és ilyenkor lett »a népliget a színhely a köznép a szereplő, az elegáns világ a néző«. (Jókai M. 1893, 133.) (...) Az Angolpark a Vurstli hanyatlása idején, az 1920-30-as években élte fénykorát. Tartalmában hasonló típusú szórakozóhelynek számított, mint szegényebb testvére csak modernebb, igényesebb, és alkalmazta a technikai haladással megjelenő szerkezeteket, mint például az automobil pálya, The Bug, a Viharcsónak, a Dodgem, a Vízisikló és a Hullámvasút. A közönségük is alapvetően különböző volt, hiszen az Angolpark a közép- és felső rétegek fiataljai – »kifestett pesti szépségek és oxfordnadrágos gavallérok« (Új Hírek 1927. augusztus 8.) – kedvenc találkozóhelyének számított, ahol ellentétben a Vurstli »fáradt verklíjével« már a modern világot tükröző jazz szólt, és a polgári rétegek egyik kedvenc helyén, az Alpesi vendéglőben nem csárdást táncoltak, hanem charlestont (Új Hírek 1927. augusztus 8.)»

Granasztói Péter: Szórakozási szokások a Városligetben (1872–1940)
In.: Ethnographia. 106. évfolyam, 1995